

Sygn. akt VIII Pz 52/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział VIII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący SSO Grażyna Łazowska (ref.)

Sędziowie: SSO Teresa Kalinka

SSO Jolanta Łanowy

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2014r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia uczestnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 2 października 2014r. sygn. akt VI P 291/14

w sprawie M. S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zawiązanie do próby ugodowej

postanawia:

oddalić zażalenie.

(-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Grażyna Łazowska (ref.) (-) SSO Teresa Kalinka

Sędzia Przewodniczący Sędzia

VIII Pz 52/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 października 2014r. Sąd Rejonowy w Gliwicach uznał projektowaną ugodę za niedopuszczalną z uwagi na jej niezgodność z prawem.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł uczestnik (...) sp. z o.o. w G. zarzucając naruszenie przepisów 10 i 184 kpc, poprzez odmowę zawarcia ugody zgodnie z wolą stron, działanie przeciwko zaistniałemu stanowi faktycznemu i nie uwzględnienie interesów stron.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie uczestnika nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo, w oparciu o treść art. 184 k.p.c., uznał zawarcie ugody za niedopuszczalne i Sąd Okręgowy w całości podziela rozważania prawne zawarte w pisemnych motywach tego rozstrzygnięcia.

W tym miejscu wskazać należy, że w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd przy ocenie dopuszczalności ugody zobowiązany jest uwzględnić dodatkowe kryterium tj. słuszny interes pracownika. Zgodnie bowiem z przepisem art.

469 kpc „sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego.” Oznacza to, że w przypadku stwierdzenia przez sąd, że wymienione czynności dyspozytywne pracownika naruszają jego słuszny interes, obowiązkiem sądu jest uznanie ich za niedopuszczalne bez względu na wolę pracownika czy zgodne oświadczenia stron. W konsekwencji zarzuty uczestnika w tym zakresie są bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie, wnioskodawca M. S. w dniu 12.03.2014r. w trakcie zatrudnienia u uczestnika (...) sp. z o.o. w G. uległ wypadkowi w pracy, na skutek którego amputowano mu kończynę dolną prawą na poziomie między biodrem a kolanem.

W odpowiedzi na zawiadanie do próby ugodowej uczestnik zaproponował zawarcie ugody, w której zobowiązywał się do wypłaty kwoty 157 000 zł w celu zakupienia protezy. W projekcie wskazano, że zawarcie ugody nie stanowi uznania odpowiedzialności pracodawcy za skutki wypadku przy pracy oraz, że wnioskodawca zrzeka się wobec pracodawcy wszelkich roszczeń w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 12 marca 2014 roku, to jest roszczeń o odszkodowanie, zadośćuczynienie i innych roszczeń z tytułu utraty możliwości zarobkowania lub zmniejszenia wynagrodzenia za pracę (renta).

W kolejnej propozycji ugody, nie zamieszczono żadnej wzmianki o odpowiedzialności uczestnika za skutki wypadku, podano, że zawarcie ugody nie rozstrzyga zakresu przyczynienia się wnioskodawcy do wypadku przy pracy oraz, że wypłata kwoty 157 000zł. wyczerpuje roszczenia wnioskodawcy wobec uczestnika o odszkodowanie, zadośćuczynienie, inne roszczenia z tytułu utraty możliwości zarobkowania lub zmniejszenia wynagrodzenia za pracę (renta) oraz inne ewentualne dalsze roszczenia w związku z wypadkiem przy pracy i zamieszczono oświadczenie, że uczestnik zrzeka się tych roszczeń na przyszłość.

Zgodnie z przytoczonymi przez Sąd I instancji przepisami pracownik, który w związku z wypadkiem przy pracy doznał uszkodzenia ciała, może dochodzić od pracodawcy : jednorazowego odszkodowania na pokrycie wszelkich kosztów wynikłych wskutek uszkodzenia ciała (art. 444 § 1 kc), renty (art. 444 § 2 k.c.), zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (art. 445 § 1 kc).

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 21 lipca 2000r., I PKN 451/00, OSNP 2002/5/116 „ Ocena dopuszczalności ugody sądowej według kryterium słusznego interesu pracownika (art. 469 KPC) powinna być dokonana przez porównanie treści ugody (ustalonej według kryteriów wskazanych w art. 65 KC) z przysługującymi pracownikowi roszczeniami wynikającymi z przytoczonych przez niego okoliczności faktycznych”.

Zaproponowana wnioskodawcy w ugodzie kwota pokrywa jedynie koszty nabycia protezy i jak wynika z treści zażalenia, wypłata 157 000zł. była przeznaczona na ten cel, mimo, że w drugim projekcie ugody nie zamieszczono już zapisu o tym przeznaczeniu.

W świetle powyższego, należy w pełni podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, że zrzeczenie się przez wnioskodawcę części zagwarantowanych mu przez prawo świadczeń należnych w razie uszkodzenia ciała jest niezgodne z prawem, a w ocenie Sądu Okręgowego, narusza słuszny interes pracownika. Strony też w żaden sposób nie wykazały przyczyn ani zasadności rezygnacji wnioskodawcy z tych roszczeń.

Mając powyższe na uwadze Sąd drugiej instancji, na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł o oddaleniu zażalenia uczestnika z uwagi na jego bezzasadność.

(-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Grażyna Łazowska (ref.) (-) SSO Teresa Kalinka

Sędzia Przewodniczący Sędzia